

Af Wilmann:

(Bet. Nr. 84). Andragende fra *Beboere i Skovlunde, Hørestrup, Egby og Hjortespriug* om Anlæg af en Holdeplads ved Skovlunde paa Frederikssundbanen, henvises til *Ministeren for offentlige Arbejder*.

Formanden: Til Behandlingen af det Ændringsforslag, der er stillet af Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Wilmann), udkræves Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, anser jeg Samtykket som meddelt uden Afstemning. (Ophold.) Det er saaledes meddelt.

De Indstillinger, der først sattes under Forhandling, vare de *Krigsministeren* vedrørende, nemlig Indstillingerne under Nr. 5, 6, 12 og 13 i Udvalgets Betænkning.

Ordføreren (Jens Busk): Det første Andragende, som er foreslaaet henvist til Krigsministeren, er Nr. 68 i Betænkningen fra forhenværende Stabssergent af Forplejningskorpset V. E. Andersen om en aarlig Understøttelse. Andragendet ledsages af en hel Mængde Bilag, som jeg selvfølgelig ikke skal indlade mig paa at trætte det høje Ting med. Manden har i 26 Aar tjent som Underofficer i Forplejningskorpset og har været ansat paa Sygehuset i Aarhus, hvor han er raget uklar med Sygehusforvalteren — saadan hænger det egentlig sammen. Der er noget i Militærtjenesten, der kaldes Insubordination, og det er noget forfærdeligt noget, og der er denne halve Civilist, som en saadan Sygehusbestyrer, eller hvad man skal kalde det, er, gaaet hen og er raget uklar med Forvalteren, og det lader til, at denne Forvalter har tænkt ved sig selv, at han skulde nok se at huske ham det. Saa er Manden bleven rodet ind i en hel Del Elendigheder og beskyldt for at være en Tyveknægt, og naar man læser Begyndelsen af Bilagene til Sagen, faar man det Indtryk, at Manden er en forfærdelig stor Forbryder og egentlig maa være en almindelig Tyveknægt, som der ikke kan være Tale om at hjælpe. Men ved nærmere Undersøgelse ser man, at det ikke hænger saadan sammen. Manden er afskediget uden Pension efter for nogle Forseelser at have været idømt 2 Maaneders Arrest; men det oplyses tillige i Bilagene, at den samme Mand, som man maatte antage for

en ganske almindelig Forbryder, een Gang har erholdt 100 Kr. og en anden Gang 60 Kr. af Krigsministeriet. Man kan altsaa straks sige sig selv, at det ikke kan være saa forfærdeligt endda, for saa havde Krigsministeriet ikke støttet ham. Han har maaske efter de Love og Regler, der gælde ved Sygehuset, opført sig over for sin overordnede paa en Maade, som ikke var rigtig, men paa den anden Side er det virkelig ogsaa haardt for en Mand, der nu er i en Alder af 60 Aar, at han efter at have tjent som Underofficer i 26 Aar bliver afskediget uden at faa nogen Ting. Udvalget har derfor forhandlet med Krigsministeren om Sagen, og Krigsministeren stiller sig personlig meget velvillig til den. De to Gaver, han har faaet tidligere, vise jo, at ogsaa de tidligere Krigsministre for saa vidt have stillet sig velvilligt. Dette gør, at Udvalget er enigt om at henvise denne Sag til Krigsministeren.

Det næste Andragende, Udvalget foreslaar henvist til Krigsministeren, er Nr. 78 i Betænkningen fra forhenværende Oversergent Reinecke om Pension eller aarlig Understøttelse. Denne Mand har tjent som Underofficer i Hæren i 24 Aar. Han er for Resten en gammel Holstener, men har bevist sit danske Sindelag ved i 1864, da mange af Holstenerne forlode den danske Hær og meldte sig til Tyskerne, at blive her. Han har Hæderstegnet for 16 Aars tro Tjeneste og var med i Krigen paa dansk Side i 1864. Nu er han bleven afskediget, grundet paa, at han havde faaet en Brokskade; men her er det mærkelige Tilfælde, at Kassationsattesten, som jeg her staar med i min Haand, ikke viser, at Manden har haft en Brokskade, hvorimod der fra samme Aar foreligger en Attest, underskreven af den bekendte Professor Nyrop, der tydeligt og klart siger, at Manden har stærk Disposition til Lyskebrok, at han ikke kan undvære at have Brokbind paa, og at denne Brokskade endog den Gang kunde træde frem som en Svulst saa stor som et helt Hønsæg. Manden gik saa fra Hæren uden Pension og gik over i en civil Stilling — ja han har for Resten været i tvende civile Stillinger siden. Nu er han en gammel Mand og har vitterlig haft Brokskade, og har vitterlig ogsaa haft denne Brokskade, den Gang han gik ud af Militærtjenesten. Nu, da Manden er over 70 Aar gammel og ikke kan tjene noget, er det jo forstaaeligt, at han kommer til Krigsministeriet og derefter til Rigsdagen og anmoder om, at han, da han vitterlig har tjent i den